

Sygn. akt I ACa 272/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kościołek
Sędziowie:	SSA Piotr Rusin (spr.) SSA Józef Wąsik
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Lech

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2013 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa L. K.

przeciwko A. M., M. M. (1) i M. N. (1)

o rozwiązanie umowy przekazania gospodarstwa rolnego

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 18 grudnia 2012 r. sygn. akt I C 467/12

1. **oddala apelację w części dotyczącej rozstrzygnięcia w stosunku do pozwanego A. M.;**
2. **odrzuca zawarte w apelacji zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach zawarte w punkcie II zaskarżonego wyroku;**
3. **odstępuje od obciążania powódki obowiązkiem zwrotu pozwanym kosztów postępowania apelacyjnego i zażaleniowego;**
4. **przyznaje od Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Tarnowie radcy prawnemu G. K. kwotę 3.321 zł (trzy tysiące trzysta dwadzieścia jeden złotych), w tym 621 zł podatku od towarów i usług, tytułem nieopłaconych kosztów pomocy prawnej udzielonej pozwanemu A. M. z urzędu w postępowaniu odwoławczym.**

Sygn.akt I A Ca 272/13

UZASADNIENIE

Powódka L. K. w pozwie skierowanym przeciwko A. M., M. M. (1) i M. N. (1) wniosła o rozwiązanie umowy przekazania gospodarstwa rolnego jaką zawarła ze swoją zmarłą córką C. M. w dniu 17 września 1988 r. Wniosła też o zasądzenie kosztów procesu .

W uzasadnieniu żądania pozwu podała , że wymienioną wyżej umową przekazała gospodarstwo rolne córce C. M., zastrzegając dla siebie dożywotnią osobistą służebność mieszkania we wskazanej części domu stojącego na będącej przedmiotem umowy nieruchomości. Gospodarstwo to weszło w skład majątku wspólnego nabywcy ,tj. C. M. i jej męża -pozwanego A. M.. C. M. zmarła w dniu 19 maja 2000 r., a spadek po niej i tym samym udział we współwłasności przekazanego gospodarstwa nabyli mąż A. M. w 5/12 częściach oraz dzieci M. M. (2), M. M. (1), W. M., P. M. i M. N. (1) po 3/20 części. Udział pozwanego A. M. we współwłasności gospodarstwa rolnego wynosi więc 25/40 części, a każdego z dzieci nabywcy po 3/40 części. Pozwany A. M. zachowywał się w stosunku do powódki w sposób sprzeczny z zasadami współżycia społecznego , często pod wpływem alkoholu był wobec niej agresywny, groził jej śmiercią , co sprawiło że powódka w trosce o swoje zdrowie w niedługi czas po zawarciu umowy wyprowadziła się do swojej innej córki B. Z. , u której zamieszkuje do chwili obecnej. Powódka zawierając umowę była przekonana , że własność gospodarstwa przypadnie tylko córce , nie miała zamiaru przysparzać także zięcia , z którym stosunki były złe jeszcze przed zawarciem umowy. Pozwany A. M. już wówczas nagannie zachowywał się wobec powódki i jej zmarłego w 1987 r. męża , a także w stosunku do dzieci. Po wyprowadzeniu się powódki pozwany w żaden sposób nie interesuje się jej sytuacją zdrowotną i majątkową. Roszczenie o rozwiązanie umowy jest zasadne także w stosunku do wnuków powódki M. M. (1) i M. N. (1) , którzy zachowywali się wobec powódki arogancko i bez szacunku , nie utrzymują kontaktów w babką, nie interesują się jej stanem zdrowia .

Jako podstawę prawną powództwa powódka powołał art. 119 ust. 2 w związku z art.89 pkt. 1-3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1991 r. Nr. 7 , poz. 24).

Pozwani wniesli o oddalenie powództwa

W odpowiedzi na pozew wniesionej przez A. M. padł zarzut braku po stronie pozwanej wszystkich osób , których udział w sprawie jest konieczny i złożony został wniosek o wezwanie do udziału w sprawie pozostałych spadkobierców C. M., a to- M. M. (2), W. M. i P. M.. Merytorycznie pozwany A. M. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu na rzecz pełnomocnika z urzędu, podnosząc że jakkolwiek w przeszłości jego zachowanie się wobec powódki i wobec żony nie zawsze było właściwe i dochodziło między nim a nimi do kłótni to jednak nigdy nie kierował pod adresem powódki żadnych gróźb. Poza tym od zdarzeń tych minęło wiele lat, obecnie pozwany zmienił postępowanie , nie nadużywa alkoholu , jest osobą schorowaną, nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać .

We własnej odpowiedzi na pozew pozwani M. M. (1) i M. N. (1) wniesli o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu , przecząc aby ich stosunek do powódki był negatywny , a celem powództwa jest celem powództwa jest wyeliminowanie ich w partycypanowaniu w schedzie spadkowej po matce C. M.. M. M. (1) nie mieszka na nieruchomości objętej umową przekazania gospodarstwa rolnego następcy i tym samym nie mógł uniemożliwić zamieszkiwania tam M. M. (2), który zresztą w dniu 14 kwietnia 2012 r. w czasie Ś. Wielkanocnych oblał wrzątkiem ojca A. M. , a pozwani stanęli w jego obronie . Na skutek oblania wrzątkiem A. M. doznał poparzeń I,II i III stopnia. Także w przeszłości M. M. (2) był agresywny wobec ojca , a w roku 2008 po pobiciu A. M. przebywał w szpitalu. PO zajściu z kwietnia 2012 r. M. M. (2) wyprowadził się z domu rodzinnego. Pozwani M. M. (1) i M. N. (1) dodali, że nie utrzymują kontaktów z powódką z uwagi na postawę rodziny B. Z. , która uniemożliwia im normalną i spokojną rozmowę z babcią.

Wyrokiem z dnia 18 grudnia 2012 r. sygn.akt IC 467/12 Sąd Okręgowy w Tarnowie oddalił powództwo , zasądził od powódki na rzecz pozwanych M. M. (1) i M. N. (1) 3.617 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego oraz przyznał od Skarbu Państwa (Sądu Okręgowego w Tarnowie) na rzecz pełnomocnika powoda wynagrodzenie w kwocie 3.600 zł. plus podatek VAT za zastępstwo procesowe z urzędu.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy ustalił, że umową notarialną z dnia 17 września 1988 r. powódka przekazała swojej córce C. M. gospodarstwo rolne o pow.około 5 ha nieodpłatnie , a nabywcy gospodarstwa rolnego tym

samym aktem notarialnym ustanowiła na rzecz matki dożywotnią służebność mieszkania w części domu mieszkalnego stanowiącego składnik gospodarstwa. W chwili zawarcia umowy C. M. pozostawała w związku małżeńskim z pozwanym A. M. i w domu stojącym na gospodarstwie zamieszkiwała wówczas z mężem dziećmi i oczywiście z matką. Stosunki między pozwanym A. M. a pozostałymi członkami rodziny były złe, pozwany ten nadużywał alkoholu, był agresywny w stosunku do żony dzieci i powódki, co sprawiło że rok po przekazaniu gospodarstwa powódka wyprowadziła się do drugiej córki B. Z., gdzie zamieszkuje do chwili obecnej. W dniu 19 maja 2000 r. C. M. zmarła, a spadek po niej, w skład którego weszło objęte umową gospodarstwo rolne, mąż A. M. w 5/20 części ach oraz dzieci M. N. (1), M. M. (2), M. M. (1), W. M. i P. M. po 3/20 części. Pozwani M. N. (1) i M. M. (1) utrzymywali sporadyczny kontakt z powódką, odwiedzali ją bardzo rzadko, ale nie przejawiali wobec niej żadnych negatywnych zachowań. Pozwany A. M. traktował ją natomiast obojętnie, odwracał się na jej widok i ją ignorował, nie interesował się jej losem. Po wyprowadzeniu się powódki w 1989 r. pozwany A. M. w dalszym ciągu źle odnosił się do żony i dzieci, został prawomocnie skazany za znęcanie się nad córką M., orzeczono wobec niego środek karny w postaci powstrzymywania się od nadużywania alkoholu, na skutek nie zastosowania się do tego nakazu zarządzone wykonanie wobec niego kary pozbawienia wolności za znęcanie się nad córką. W latach 2011 i 2012 A. M. został skazany za prowadzenie roweru po pijanemu. W czasie poważnej choroby żony A. M. nie opiekował się nią i w dalszym ciągu był wobec niej agresywny. Dzieci A. M. sukcesywnie usamodzielniali się i opuszczali dom rodzinny, w którym pozostał tylko M. M. (2). Pomiędzy A. M. a tym synem w dalszym ciągu dochodziło do poważnych konfliktów i w kwietniu 2012 r. podczas takiego konfliktu doszło do poparzenia A. M. wrzątkiem. Po tym zdarzeniu M. M. (2) wyprowadził się z domu do swojej narzeczonej i obecnie w domu stojącym na gospodarstwie będącym przedmiotem umowy przekazania zamieszkuje samotnie A. M.. Odwiedza go córka M. N. (1), która pomaga ojcu i podobnie jak syn M. wybaczyła ojcu naganne postępowanie wobec rodziny. Powódka nie deklaruje chęci powrotu do domu, który przed laty przekazała córce C. i nie żądała od pozwanego A. M. zwrotu gospodarstwa. Nie może się jednak pogodzić z traktowaniem wnuka M. M. (2) przez pozwanych, obawiając się że dążą oni do pozbawienia go z możliwości korzystania z przysługującego mu udziału w gospodarstwie.

Poczyniwszy powyższe ustalenia Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności rozprawił się z zarzutem braku pełnej legitymacji procesowej po stronie pozwanej, uznając że przepis art. 195 § 1 i 2 k.p.c. nie znajduje w niniejszej sprawie zastosowania. Sąd Okręgowy powołał się tutaj na utrwaloną judykaturę, a w szczególności na uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 29 września 1992 r. III CZP 98/92 opublikowaną w OSNC 1993 / 3 / 35, gdzie Sąd ten orzekł iż „na żądanie rolnika, który nieodpłatnie przekazał gospodarstwo rolne następcy przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1991 r. Nr.7, poz. 24, sąd - po rozważeniu interesów stron zgodnie z zasadami współżycia społecznego - może rozwiązać umowę o przekazaniu gospodarstwa rolnego w stosunku do tego spadkobiercy następcy, po którego stronie zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 119 ust. 2 w związku z art. 89 powołanej ustawy”. Pozew nie musi być więc wytoczony przeciwko wszystkim współwłaścicielom nabytego gospodarstwa rolnego lub ich spadkobiercom, a zatem po ich stronie brak jest współuczestnictwa koniecznego, o którym mowa w art. 72 § 2 k.p.c. Wniesienie powództwa przeciwko tylko niektórym beneficjentom przekazania gospodarstwa jest zatem dopuszczalne i podlega merytorycznemu rozpoznaniu.

Dalej Sąd Okręgowy powiada, że jakkolwiek objęta pozewem umowa została zawarta pod rządem ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz.U.Nr. 40, poz. 268 z późn.zm.) to jednakże do jednakże brak w było w tej ustawie unormowań dotyczących ewentualnego odwrócenia skutków prawnych wynikających z zawarcia takiej umowy i zgodnie z art. 119 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz.U. z 1991 r. Nr.7, poz. 24) do rozwiązania przedmiotowej umowy znajduje zastosowanie art. 89 ust. 1-3 tej ostatniej ustawy, mimo że została ona uchwalona i weszła w życie już po zawarciu umowy. Beneficjentem umowy przekazania gospodarstwa rolnego następcy zawartej zarówno w obowiązującej ustawie z 1982 r., jak i 1990 r. był nie tylko nabywca, ale także jego małżonek jeżeli w małżeństwie takim obowiązywał ustrój wspólności majątkowej małżeńskiej, jak w niniejszej sprawie.

Wobec pozwanego A. M. spełnione zostały przesłanki rozwiązania umowy z art. 89 ust. 1-3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, gdyż przeprowadzone w sprawie dowody w sposób nie budzący

wątpliwości dały podstawę do ustalenia jego wysoce nagannego stosunku do zbawczym gospodarstwa rolnego, która zmuszona była do wyprowadzenia się do córki B. Z. rezygnacji z mieszkania w domu, gdzie miała ustanowioną dożywotnią służebność mieszkania. Naganny był też stosunek pozwanego A. M. do osób najbliższych powódce, a więc córki C. oraz wnuków. Mimo to Sąd Okręgowy kierując się przesłankami z art. 119 ust. 2 ustawy z 1990 r., a mianowicie rozważeniem interesów stron i zasadami współżycia społecznego uznał na niecelowe rozwiązywanie umowy w chwili obecnej. Nasilenie agresywnej postawy pozwanego A. M. względem powódki miała miejsce przed przeszło dwudziestu laty kiedy to powódka nie mogąc znieść dłużej takiej sytuacji wyprowadziła się do córki B. Z., do chwili obecnej tam zamieszkuje i nie deklaruje powrotu do domu objętego umową przekazania, nie ma żadnych kontaktów z A. M., przed okres ponad dwudziestu lat nie podejmowania działań zmierzających do odwrócenia skutków umowy, nie uczyniła tego także przez okres ponad 10 lat o śmierci córki C., mimo że w chwili jej śmierci wiedziała że udział A. M. we współwłasności przekazanego tej córce gospodarstwa rolnego będzie największy. Z drugiej strony pozwany A. M. z racji zaawansowanego wieku i złego stanu zdrowia zmienił stosunek do rodziny, ograniczył nadużywanie alkoholu, córka nad którą się znecał mu przebaczyła i nawet odwiedza go i częściowo się nim opiekuje.

Poza tym po wyprowadzeniu się dzieci pozwany zamieszkuje sam i do konfliktów rodzinnych już nie dochodzi. Sąd miał też na uwadze, że gdyby nawet doszło do rozwiązania umowy wobec A. M. to w wyniku dziedziczenia po C. M. zachowałby on udział we współwłasności gospodarstwa, gdyż nie został uznany za niegodnego dziedziczenia po żonie.

Wymienione w art. 89 ust. 1-3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników nie zostały spełnione natomiast w odniesieniu do pozostałych pozwanych, tj. wnuków powódki i spadkobierców jej córki C. M.. Nie postępują one bowiem względem powódki w sposób uporczywy sprzeczny z zasadami współżycia społecznego, nie dopuścili względem niej lub osób jej najbliższych rażącej obrazy czci względnie umyślnego przestępstwa przeciwko życiu zdrowiu albo wolności. Brak także podstaw do przyjęcia aby nie wywiązywali się ze swych obowiązków wobec powódki wynikających z umowy względnie nie przejawiali troski o jej los. Po prostu stosunki rodzinne ułożyły się w ten sposób, że powódka przed laty wyprowadziła się do córki B. Z., tam ma zapewnioną pomoc i opiekę i ten dom od dwudziestu lat stanowi jej centrum życiowe, czego powódka nie zamierza zmieniać. W rodzinie istnieje natomiast ostry konflikt między pozwanymi M. N. (1) i M. M. (1) z jednej strony a ich bratem M. M. (2) z drugiej strony w związku z planowanym podziałem gospodarstwa rolnego będącego przedmiotem umowy i powódka zdecydowała się wystąpić z objętym pozwem roszczeniem chcąc zabezpieczyć interesy M. M. (2). Nie może to jednak stanowić podstawy prawnej rozwiązania umowy.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy oddalił powództwo jako bezzasadne.

Jako podstawę prawną rozstrzygnięcia o kosztach procesu, na które składają się koszty zastępstwa prawnego wraz opłatą skarbową od pełnomocnictwa Sąd Okręgowy powołał art. 98 & 1 k.p.c. oraz przepisy & 6 pkt. 6 w związku z & 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.Nr.163, poz. 1348 ze zm.) w odniesieniu do kosztów poniesionych przez pozwanych M. M. (1) i M. N. (2), a co do kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu pozwanemu A. M. art. 22 (3) ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (Dz.U.z 2010 r. Nr. 10, poz. 65 ze zm.) ora & 6 pkt. 6 w związku z & 2 ust. 1 i 2 powołanego wyżej rozporządzenia, prawdopodobnie omyłkowo gdyż winny znaleźć zastosowanie oznaczone tą samą numeracją przepisy rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu.

W apelacji, opartej na zarzutach naruszenia przepisów postępowania, a to art. 233 & 1 k.p.c., art. 328 & 1 k.p.c. i art. 102 k.p.c. oraz prawa materialnego, a mianowicie art. 89 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, art. 89 w w związku z art. 119 ust. 2 tej ustawy oraz art.928 & 1 i 2 k.c., powódka wnosi o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości w stosunku do pozwanego A. M., natomiast w odniesieniu do pozostałych pozwanych skarży tylko rozstrzygnięcie o kosztach procesu domagając się zastosowania przy rozstrzygnięciu o kosztach między nią a pozwanymi M. M. (1) i M. M. (5) przepisu art. 102 k.p.c. Alternatywny wniosek apelacyjny zmierza do uchylenia wyroku Sądu Okręgowego w zaskarżonej części i przekazania sprawy w

tym zakresie do ponownego rozpoznania. Powódka wnosi też o zasądzenie na jej rzecz od pozwanego A. M. kosztów procesu za obie instancje.

Pozwany A. M. w swojej odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie i przyznanie wynagrodzenia jego pełnomocnikowi za zastępstwo prawne z urzędu w postępowaniu apelacyjnym.

Odpowiedź na apelację sporządzona przez pełnomocnika pozwanych M. M. (1) i M. N. (1) zawiera wniosek o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja skierowana przeciwko oddaleniu powództwa wobec pozwanego A. M. nie może odnieść skutku. Wbrew zarzutom podniesionym w apelacji ustalenia Sądu Okręgowego są następstwem logicznej i zgodnej z zasadami doświadczenia życiowego oceny dowodów, w tym w głównej mierze dowodów osobowych, gdyż dowodów z dokumentów strony nie kwestionowały. Dlatego też Sąd Apelacyjny ocenę dokonaną przez Sąd I instancji podziela i ustalenia faktyczne tego Sądu uznaje za swoje własne. Sąd Okręgowy w sposób stanowczy i nie pozostawiający żadnych wątpliwości stwierdził, że postawa pozwanego A. M. wobec powódki, zmarłej w 2000 r. żony C. nawet w czasie jej poważnej i nieuleczalnej choroby, a także wobec dzieci była wysoce naganna, ale zaszłości to miały miejsce w odległej przeszłości, powódka po wyprowadzeniu się do córki B. Z. tam ma urządzone centrum życiowe i nie ma zamiaru wracać do domu, w którym zamieszkuje obecnie sam A. M., mimo że posiada tytuł prawny do zajmowania części pomieszczeń w tym domu w postaci dożywotniej służebności mieszkania. Trafnie Sąd I instancji wyważając racje obu stron bierze pod uwagę, że rzeczywiście wysoce nagannego i godnego potępienia stosunku A. M. względem zmian zaistniałych na przestrzeni ponad 20 lat przemawiają jednak po pozostawieniu w mocy skutków prawnych umowy, której rozwiązaniu powódka dochodzi w niniejszej sprawie. Między powódką a A. M. nie ma bowiem od dłuższego czasu żadnego kontaktu, żona pozwanego C. M. nie żyje od kilkunastu lat, stosunki między A. M. a pozostałymi pozwanymi polepszyły się, córka M. za znęcanie się nad którą A. M. został prawomocnie skazany wybaczyła ojcu, odwiedza go i nawet się nim opiekuje, pozwany A. M. z uwagi na zaawansowany wiek i zły stan zdrowia ogranicza spożywanie alkoholu, a powódka na wystąpienie za rozwiązaniem umowy zdecydowała się po upływie znacznego czasu od ustania zdarzeń, które uzasadniałyby odwrócenie skutków prawnych tej umowy. W takiej sytuacji podnoszona w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, czy w apelacji okoliczność czy mimo uwzględnienia powództwa A. M. byłby w dalszym ciągu współwłaścicielem gospodarstwa rolnego będącego przedmiotem umowy przekazania jest bez znaczenia z punktu widzenia przesłanek z art. 89 ust. 1-3 w związku z art. 119 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, wobec czego o naruszeniu tych przepisów nie może być mowy. Chybione jest także powoływanie się na art. 5 k.c., gdyż art. 119 ust. 2 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników stanowi samodzielną przesłankę oceny zasadności powództwa zawierającą też odwoływanie się do zasad współżycia społecznego, a poza tym art. 5 k.c. może stanowić środek ochrony pozwanego, a nie być podstawą powództwa.

Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, o czym zresztą była mowa wyżej jest okoliczność czy mimo rozwiązania umowy pozwany A. M. w wyniku dziedziczenia po C. M. utrzymałby się we współwłasności gospodarstwa rolnego, co czyni bezprzedmiotowym podniesiony w apelacji zarzut naruszenia art. 928 & 1 i 2 k.c.

Skoro podstawę rozstrzygnięcia stanowi stosownie do art. 316 k.p.c. stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy Sąd Apelacyjny przychylił się do stanowiska Sądu Okręgowego, że racje leżące po stronie pozwanego A. M. winny Jednak zadecydować o oddaleniu powództwa.

Z przytoczonych wyżej względów apelacja w zakresie zaskarżającym rozstrzygnięcie sprawy w stosunku do pozwanego A. M. jako bezzasadna podlega oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c.

Odnosząc się natomiast do wniesionego środka prawnego dotyczącego rozstrzygnięcia o kosztach dotyczącego pozostałych pozwanych, a więc innych osób, należy że dotyczy on tylko orzeczenie wymienionego w art. 394 pkt. 9 k.p.c. i w takiej sytuacji stanowi on zażalenie na postanowienie o kosztach sądowych zawarte w wyroku Sądu I

instancji. Termin do wniesienia zażalenia jest zaś tygodniowy zgodnie z art. 394 & 2 k.p.c., a zatem wniesienie go w jednym piśmie procesowym z apelacją skierowaną przeciwko merytorycznemu w stosunku do innego pozwanego po upływie jednego tygodnia jest spóźnione i podlega odrzuceniu na mocy art. 370 i 373 w związku z art. 397 & 2 k.p.c.

Mając na uwadze sytuację materialną powódki, a także jej subiektywne przeświadczenie o zasadności dochodzonego roszczenia z uwagi na wykazane postępowanie pozwanego A. M. wyczerpujące przesłanki z art. 89 ust. 1-3 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, Sąd Apelacyjny dopatrył się szczególnych okoliczności i odstąpił od obciążania jej obowiązkiem zwrotu pozwanym kosztów postępowania apelacyjnego i zażaleniowego na podstawie art. 102 w związku z art. 391 & 1 i art. 397 & 2 k.p.c.